

РЕШЕНИЕ

№ 339

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 15.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10945** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за призоваване: гр: С., [улица], [жилищен адрес] представлявано от Г. Н. Г. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С732-0084836/26ЛЮ.2020г., издаден от Л. П. Х. - началник отдел „Оперативни дейности-С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Със Заповедта на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС е наложена ПАМ запечатване на търговски обект, стопанисван от дружеството жалбоподател и е забранен достъпа до обекта за срок от 14 дни.

С жалбата е оспорена процесната заповед като неправилна, незаконосъобразна и противоречаща на смисъла и целта на закона. Със същата било наложено немотивирано и несъразмерно на твърдяното за извършено нарушение наказание. Искане се отмяна на заповедта. и

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, чрез надлежно упълномощен процесуален представител оспорва жалбата. Излага доводи, обосноваващи законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът за да се произнесе, съобрази следното от фактическа и правна страна. На 05.10.2020 г. в [населено място], в 17:51 часа била извършена оперативна проверка

на търговски обект - магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с идентификационен номер на ЕТ[ЕИК].

В търговския обект се предлагали безалкохолни напитки, пакетирани стоки, бира, алкохол, цигари, захарни изделия.

В обекта било налично 1 бр. фискално устройство: модел „Т. ZM“ с ИН на ФУ ZK031894 и ИН на ФП 50156170.

При проверката било установено следното:

Търговецът [фирма] с идентификационен номер на ЕТ[ЕИК], в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрирал и отчитал всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което било допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и чл. 118. ал. 1 от ЗДДС.

Извършена била контролна покупка на 1 брой маска на стойност 2,00 лв., за която не е издаден фискален бон от инсталираното в обекта фискално устройство, модел „Т. ZM“ с ИН на ФУ ZK031894 и ИН на ФП 50156170 или друг документ, отговарящ на изискванията на Наредба №Н-18/2006 г. Покупката била извършена преди легитимацията на проверяващите. Сумата била заплатена в брой и в български лева от Ц. М. Ц. на длъжност старши инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Плащането било прието от Г. Н. Г. - управител.

След легитимация на контролните органи били предприети процесуалните действия за нуждите на проверката (снемане на дневни финансови отчети, опис на парите в касата, преглед на документи - паспорт, свидетелство, договор за сервизно обслужване).

Констатирана била отрицателна разлика в касовата наличност в размер на 12,70 лв., която представлявала извеждане на пари в касата, без това да бъде отразено на монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство модел „Т. ZM“ с ИН на ФУ ZK031894 и ИН на ФП 50156170. От отпечатания КЛЕН за дата 05.10.2020 г. от посоченото ФУ с общ оборот: 505.60лв. било видно, че сумата от 2,00 лв. не е отразена на ФУ чрез издаване на фискален бон.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, министъра на финансите издава наредба, с която се определят: условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и

интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност; сервисното обслужване, експертизите и контролът на фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, техническите и функционалните изисквания към тях; изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите; издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат.

За установените факти и обстоятелства бил съставен протокол за извършена проверка сер. АА №0084836/05.10.2020 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

От констатацията следвало, че [фирма] с идентификационен номер на ЕТ[ЕИК], не е спазил реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за продажба.

Горното изпълнявало състава на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, което се явявало основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка и на основание чл. 186, ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност.

Установеното се потвърждавало от приложените доказателства: ПИП сер. АА №0084836/05.10.2020 г., КЛЕН от ФУ за дата 05.10.2020 г.

Предвид изложеното и на основание чл. 186 от Закона за данък върху добавената стойност била приложена Принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с идентификационен номер на ЕТ[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

Юридическия факт, пораждащ правомощието на органа по приходите да наложи принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС "запечатване на обект" е неспазването от страна на задълженото лице на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В съответствие с чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано или нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 3, ал. 1 от Наредбата Н-18 задълженото лице издава касова бележка от ФУ за всяко плащане, с изключение изрично изброени случаи по реда чл. 3, ал. 1 от същата наредба.

В конкретния случай съдът не споделя позицията на жалбоподателя за недоказаност на неизпълнението на задължението на търговеца за издаване на фискална бележка за извършена от него продажба на стоки. Доказателствено средство за правно релевантния факт на получаване на плащането и момента му е протоколът за проверка от 05.10.20 г. Положителната или отрицателна идентичност на сумите в касите и стойността по контролните отчети не е индичия за изпълнено задължение за регистриране и отчитане на продажбата. При положение че е установено извършването на плащане, за лицето по чл. 3 от Наредбата е възникнало задължението за документирание на продажбата, чието неизпълнение е основание на мерките за административна принуда по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС.

Съдът споделя доводите на жалбоподателя в тяхната втора част – относно липсата на мотиви, обосноваващи конкретния размер на срока за който търговския обект се запечатва. В конкретната заповед за налагане на ПАМ се съдържат фактическите основания, представляващи материални предпоставки за налагане на мярката. Но видно от същата, там където е необходимо да се изложат конкретни мотиви, обосноваващи продължителността на ограничението, такива са изложени съвсем лаконично, които съдът приравнява на липса на мотиви в тази връзка. Изписани са общи фрази, но същите не са съобразени ни най-малко с конкретиката на процесния случай. Тежестта на нарушението не е дефинирана. Тя би могла да бъде определена при съотнасяне на стойността на неотчетената покупка към реализирания оборот от деня и съотнасяне към дневните обороти от предните дни; съобразяване на броя на посетителите към момента на проверката, вида и характера на търговската дейност; изследване на фактическата и регистрираната касова наличност /които са идентични/, липсата на други нарушения, както и липсата на неизплатени задължение към бюджета и др. Всичко това не е извършено в заповедта предмет на съдебен контрол. Неясно е как се дозира превенцията с конкретния срок на мярката. Неопределена е евентуалната възможност за извършване на нови нарушения, не е коментиран факта, че това е първо нарушение от този вид осъществено от търговеца, както и факта, че не е установено друго нарушение.

Липсата на мотиви относно срока на мярката, при наличие на материалните предпоставки на ПАМ, е винаги опорочаваща административния акт, тъй като тази липса пречатства преценката за съразмерност по чл. 6 АПК, а в хипотезата на чл. 6, ал. 5 АПК, когато вредите са несъизмерими с преследваната цел, органът по приходите следва да се въздържа от издаване на утежняващия административен акт.

По изложените съображения, оспорената заповед следва да бъде отменена.

При този изход на делото, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, но след като такива не са претендирани, съдът не следва да се произнася по отношение на разноските.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. „второ“, от АПК, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за призоваване: гр: С., [улица], [жилищен адрес] представлявано от Г. Н. Г. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С732-0084836/26ЛЮ.2020г., издаден от Л. П. Х. - началник отдел „Оперативни дейности-С." в Главна дирекция „Фискален контрол" при ЦУ на НАП. Със Заповедта на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС е наложена ПАМ запечатване на търговски обект, стопанисван от дружеството жалбоподател и е забранен достъпа до обекта за срок от 14 дни. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Габрово пред Върховен административен съд.

Препис от настоящото да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: